

Nr 113.

Av herrar **Persson** i Landafors och **Hagberg** i Luleå, om upphävande av de vid 1948 års riksdag antagna förordningarna om vissa extra konsumtionsskatter.

De extra konsumtionsskatterna, som infördes år 1948, tillkommo under uttryckligt förbehåll, att de vore av tillfällig karaktär. Intäkterna av dessa skatter fingo icke användas för statsutgifter utan avsågo endast att överbalansera statsbudgeten.

Vid införandet av dessa skatter yrkade vi avslag och betecknade dem som orättvisa, emedan de skulle drabba de lägre inkomsttagarna hårdast.

I årets statsverksproposition beräknas dessa skatter bibehållas för budgetåret 1950/51 med undantag av pappersskatten, som skall slopas. Då frågan om extra bensinskatten framdeles kommer att avgöras, ämnar finansministern förorda, att en del av skatten skall bibehållas och läggas till den ordinarie bensinskatten för att täcka ökade kostnader för vägväsendet. Under budgetåret 1950/51 förutsätter emellertid finansministern, att den nuvarande extra bensinskatten jämte övriga extra konsumtionsskatter bibehållas med undantag för pappersskatten.

Riksstaten för budgetåret 1950/51 upptar ett budgetöverskott av 472 miljoner kronor. Detta överskott utgör summan av intäkterna å extra bensinskatten med 227 miljoner kronor och övriga extra konsumtionsskatter med 240 miljoner kronor samt ett »ordinarie» budgetöverskott av 5 miljoner kronor. Dessa skatter tagas sålunda icke i anspråk för statsutgifter och böra därför kunna slopas.

Vi vände oss emot den argumentation, som användes för införandet av dessa indirekta skatter år 1948. Den bestod i bl. a. »att det vore nödvändigt att uppsuga och sterilisera överflödigt köpkraft hos de breda lagren av konsumenter med omkring 500 miljoner kronor och att med dessa pengar överbalansera budgeten». Det ekonomiska läget för de lägre inkomsttagarna har, enligt vår mening, icke karakteriserats av något köpkraftsöverskott, vare sig vid den tidpunkten eller senare. Talet om köpkraftsöverskottet har nu i det närmaste tystnat. En period har redan inträtt, där ett påtagligt efterfrågeunderskott av varor kommer att föreligga på grund av för låg köpkraft.

Det oundgängliga behovet av skattelättnader för de lägre inkomsttagarna här i landet måste på något sätt tillgodoses och därför bör, enligt vår mening, dessa extra konsumtionsskatter i första hand slopas.

Bihang till riksdagens protokoll 1950. 4 saml. Nr 113—123.

Med hänvisning till vad här anförts föreslås,

att riksdagen måtte upphäva de vid 1948 års riksdag antagna förordningarna om skatteskärpning på spritdrycker, vin, maltdrycker, läskedrycker, tobaksvaror, nöjen, chokladvaror, kemisk-tekniska preparat m. m., bensin, brännolja, papper, tipsmedel, lottsedlar och totalisatormedel.

Stockholm i januari 1950.

O. F. Persson.

Hilding Hagberg.